

вулгарни османски крепости, вж. по-долу.

Ето и друга ценна снимка от 60-те години на XIX в., рис. 7. 45. Коментарът на историците: „Основите на малък храм на Атина Нике (в горния десен ъгъл на снимката отдясно) са открити чак през 1835 г., СЛЕД РАЗРУШАВАНЕТО НА ТУРСКИ БАСТИОН. КВАДРАТНАТА СРЕДНОВЕКОВНА КУЛА ЗАД ХРАМА ЩЕ БЪДЕ РАЗРУШЕНА ПРЕЗ 1875 Г., ЗА ДА СЕ ВЪЗСТАНОВИ, ДОКОЛКОТО Е ВЪЗМОЖНО, ДРЕВНИЯТ ОБЛИК НА ТАЗИ ЧАСТ ОТ ГРАДА“ [198], с. 38.

Но на увеличения фрагмент от фотографията, показана на рис. 7. 46, ясно се вижда, че КАМЕННАТА ЗИДАРИЯ НА КУЛАТА С НИЩО НЕ СЕ РАЗЛИЧАВА ОТ КАМЕННАТА ЗИДАРИЯ НА „АНТИЧНАТА“ ОСНОВА, ВЪРХУ КОЯТО СТОИ „АНТИЧНИЯТ“ ХРАМ. Това ни кара да мислим, че всичко е построено по едно и също време, от едни и същи майстори, от един и същ материал, през XV–XVI в. Защо тогава безмилостно са разрушили османската кула, а не са пипнали фундамента до нея? Би трябвало да взривят и него, понеже и той е явно средновековен! Запазили са го, изглежда, защото върху него са се издигали колони, обявени безпричинно за изключително древни и много класически.

Нещо повече, „реставраторите“ са сметнали, че тази османска кула непременно трябва да се разруши

Рис. 7.42. Портрет на лорд Елгин. По повод този портрет съвременните историци пишат следното: „Небрежната поза на младия лорд Елгин излъчва онази САМОНАДЕЯНОСТ, БЛАГОДАРЕНИЕ НА КОЯТО УСПЯВА ДА НАЛОЖИ ПРАВОТО СИ ВЪРХУ ЧАСТ ОТ НАЙ-ВЕЛИКИТЕ СЪКРОВИЩА НА ГЪРЦИЯ – това са преди всичко скулптури от Партедона и другите сгради в Акропола, и да ги изпрати в Англия. Покъсно лордът се разболява тежко, тялото му се покрива с рани (по онова време са лекували сифилиса с лекарства на живачна основа), загубва почти напълно носа си и става толкова грозен, че предизвиква съчувствие“ [198], с. 19.